

عنوان مقاله:

مواجهه با بحران رابطه ی خود و دیگری در پاندمی کووید-۱۹ بر اساس نظریه ی حکمت عملی ریکور

محل انتشار:

دوفصلنامه غرب شناسی بنیادی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سیده اکرم برکاتی - دکترای فلسفه دانشگاه اصفهان

یوسف شاقول - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

محمدجواد صافیان - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در روند کنترل بحران کنونی شیوع بیماری کوید-۱۹، آنچه بیش از هرچیز شنیده ایم تاکید بر فاصله گذاری است. اما آیا این فاصله گذاری مکانی در نظام روابط افراد، ممکن است در زمان طولانی منجر به دگرگونی هنجارهای رفتاری متداول گردد؟ آیا از هم گسیختن انواع این نظام مندی ها که مانند طرح های روایی می توانند نقش وحدت بخش داشته باشند، قابل بازسازی یا نوسازی خواهد بود؟ در این نوشتار وضعیت بحران رابطه ی خود و دیگری را در این شرایط مورد واکاوی قرار می دهیم. نخست به تبیین رویکرد معرفت شناختی ریکور به رابطه ی من و دیگری در پرتو مفاهیم اخلاق و مسئولیت اجتماعی می پردازیم. سپس تلاش می کنیم براساس نظریه ی حکمت عملی وی امکان هایی را برای مواجهه با این بحران در شرایط پاندمی نشان دهیم. با برقراری پیوند میان قانون و اخلاق از طریق حکمت عملی، خود را به دستورالعمل نهاد سیاسی، به عنوان فرمانی درونی که ندای وجدان است ملتزم می کنیم. این ندا فرمانی اخلاقی از سوی دیگران در درون ما است. این امر می تواند برانگیزاننده ی این امید باشد که مردم و نهادهای سیاسی برای عبور از بحران حاضر با یکدیگر مشارکت کنند.

کلمات کلیدی:

ریکور، حکمت عملی، خود، دیگری، کووید-۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1355966>

